

53. Lov om ændring af lov om fremme af udbyttedeling og oprettelse af sociale fonds. (Arbejdsminister *Bundvad*). [A. sp. 399. C. sp. 97].

Skriftlig fremsættelse $^{11}/_1$ (F. sp. 520). 1. beh. $^{20}/_1$ (F. sp. 830). Partiernes ordførere: Robert Sørensen, Anker Lau, Foss, Baunsgaard, Chr. Madsen og Rimstad. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Robert Sørensen, Poul Hansen (Grenå), Lund Jensen, Helge Nielsen, Poul Nilsson [formand], Hans Rasmussen, Henning Rasmussen, Elna Syvertsen, Baunsgaard [næstformand], Anker Lau, Dalsgaard, Johs. Hansen, Søren Jensen, Foss, Fanger, Clara Munck og Chr. Madsen). Betænkning (B. sp. 155) afgivet $^{10}/_3$. 2. beh. $^{15}/_3$ (F. sp. 2077). 3. beh. $^{17}/_3$ (F. sp. 2203). *Loven stadfæstet 25. marts 1961.* (Lovt. nr. 85).

Ved loven ophæves § 5 i lov nr. 131 af 16. april 1957 om fremme af udbyttedeling og oprettelse af sociale fonds (årbog 1956-57, side 343), hvorefter forslag om revision af sidstnævnte lov skulle fremsættes senest i folketingsåret 1960-61.

Som begrundelse for revisionsfristens ophævelse anførte *arbejdsministeren* ved lovforslagets fremsættelse:

„Den foreslåede lovændring går ganske kort ud på, at bestemmelsen om lovens revision i folketingsåret 1960-61 udgår, således at loven forbliver gældende uden indholdsmæssige ændringer, indtil der måtte blive taget initiativ til en revision.

Loven blev gennemført i 1957 med det formål at fremme samarbejdet og den fælles økonomiske interesse mellem virksomhedernes ledelse og medarbejderne. Den bygger på frivillighedens grund, idet statens indsats efter loven alene består i at lette og opmuntre til gennemførelse af frivillige ordninger gennem et nævn — udbyttedelingsnævnet — der skal virke for indførelse af udbyttedelingsordninger i forbindelse med oprettelse af sociale fonds eller udvidelse af bestående ordninger. Nævnet skal således virke som et oplysende og vejledende organ, ligesom det skal opfordre virksomhederne til gennemførelse af sådanne ordninger og bistå dem ved disses gennemførelse.

Udbyttedelingsordninger og sociale fonds, som vi kender dem her i landet, er kendetegnet ved, at virksomheder, der har økonomiske muligheder derfor, yder deres medarbejdere mere, end virksomheden er forpligtet til gennem kollektive overenskomster eller ved den sociale lovgivning. Fordelen for de ansatte er åbenbar, men også virksomhederne kan høste fordel heraf ved at knytte medarbejderne fastere til virksomheden.